

(၁)

မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်မိတဲ့အခါ တခြားဘယ်လိုခံစားချက်မျိုး ကို ပူးတွဲခံစားရလေ့ရှိပါသလဲ။ အချစ်ရဲ့နောက်မှာ တခြားခံစားမှု တစ်ခုခုလည်းပူးတွဲဖြစ်တည်လာတတ် သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ ဥပမာ လေးစားမှု၊ သနားကရုဏာ စသဖြင့်ပေါ့...။

ကျွန်တော်ကတော့ သူမကို ချစ်သည့်အချစ်နှင့်အတူမနာလိုမှုကို ပါ ပူးတွဲခံစားရပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း သိမ်ငယ်စိတ်တွေဝင်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော့်ကိုအဲဒီလိုဖြစ်အောင်လုပ် သည့်တရားခံကတော့ သူမကိုယ် တိုင်ပဲဖြစ်သည်။

တကယ်ဆိုသူမ သိပ်တော်နေ ဖို့ မကောင်းပါ။ မိန်းမဆိုတာနည်း နည်းလေးတော့ ညှဉ်းမှပေါ့။ ဒါမှ လည်း ကျွန်တော်တို့ယောက်ျားတွေ မှာ ဖေးမခွင့်ရနိုင်သည်။ ကိုယ့်ထက် ညှဉ်သည့်မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဖေးမ ကူညီ သနားငဲ့ညှာလိုက်ရလို့ (တစ်နည်းအားဖြင့် ဆရာလုပ်လိုက်ရ လို့)ခံစားလိုက်ရတဲ့ယောက်ျားတစ် ယောက်ရဲ့ပီတိနဲ့ဝင့်

တကယ်တော့ သူမလက်ကိုင် ထားတဲ့ဆောင်ပုဒ်ကိုက “မိန်းမတံခွန် လူရည်ချွန်၊ မိုးစွန်တမ္ပတ်ကြယ်ကို ဆွတ်မည်”ဆိုတာမျိုးဖြစ်သည်။ သူမ က သူမလိုချင်သောဘယ်အရာကိုမှ (အချစ်တစ်ခုကလွဲပြီး)ကျွန်တော့်ထံ က မတောင်းဆိုခဲ့ဖူးချေ။ ပြီးတော့ ဘယ်ကိစ္စမှာမှ ကျွန်တော့်ကိုမိမိမို့ မစဉ်းစားချေ။ ဘတ်စ်ကားတိုးစီးကြ လို့များ ကျွန်တော်က သူမကို ဖေးမ ဆွဲခေါ်ဖို့လက်ကမ်းလျှင် သူမက ကျွန်တော့်လက်ကိုမမြင်၊ ဘတ်စ် ကားလက်ကိုင်တန်းကိုဆုပ်ကာ ကား ပေါ်လွှားခနဲအရင်ရောက်သွားပြီးမှ ...

“ကိုရေ..လာလာ..ဒီဘက် ကို။ ဒီဘက်မှာနေရာရှိတယ်။ ဒီမှာ လာထိုင်..”

ဟု ကျွန်တော့်ကိုလှမ်းဆွဲခေါ် ကာ တစ်ခုတည်းသောခုံလွတ်မှာ ကျွန်တော့်ကိုထိုင်ခိုင်းလေသည်။ သူမ အဲဒီလိုလုပ်လျှင် အနားက လူတွေက ကျွန်တော့်ကိုအားနဲ့သူ အလားအထင်မှားကာ ပြုံးစေ့စေ့ လှမ်းကြည့်ကြသည်။ ကျွန်တော့်မှာ မျက်နှာကိုဘယ်သွားထားရမှန်း မသိ ချေ။

“ကို လာထိုင်လေ”

သူမက အလိုက်မသိလှမ်းခေါ်ပြန်လျှင် ကျွန်တော်က မျက်နှာထား ကို တင်းကာ..

“မင်း...ထိုင်..”

“အို..ကိုပဲထိုင်ပါ။ ကျွန်မက အပင်ပန်းခံနိုင်တယ်။ ကိုသာ ကြာ ကြာရပ်စီးရရင် ညောင်းတယ်၊ မူး တယ်ဖြစ်လာတတ်တာ။ လာထိုင်ပါ ကိုရဲ့..”

“မထိုင်ဘူးကွာ..”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ..”

ကျွန်တော်က အလိုက်ကန်းဆိုးမသိသော သူမနားနားကပ်ကာ ခပ်ကျိတ်ကျိတ်ပြောရသည်မှာ...

“ငါကယောက်ျားကြီးလေကွာ။ ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ ခုံလှထိုင်ပြီး မင်းက ငါ့နားရပ်နေတာ အဓိပ္ပာယ်ရှိလို့လား...။ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ငါဘယ်လောက်အောက်သွားမယ်ဆိုတာ မင်းနားမလည်ဘူးလား။ ဟိုမှာ လူတွေလည်း ကြည့်နေတဲ့ဥစ္စာ”

“ဪကိုက ဘတ်စ်ကားစီးတဲ့နေရာမှာတောင် ကျား၊ မခွဲခြားမှုရှိသလား။ ကျွန်မစိတ်ထဲတော့ ယောက်ျားမို့လို့ အနစ်နာခံရမယ်။ မိန်းမမို့လို့ အသာစီးလေးနေရမယ် ဆိုတာမျိုးမရှိပါဘူး။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူ ပင်ပန်းမှာစိုးရင် ဦးစားပေးလိုက်တာပဲလေ”

‘မင်းလဲသေလိုက်’ဟု ကျွန်တော်အော်ပြောလိုက်ချင်သည်။

သူမကတော့ အဲဒီလိုကိစ္စလေး တွေမှအစပြုကာ ယောက်ျားတစ် ယောက်ရဲ့အခန်းကဏ္ဍပျောက်ဆုံး အောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့်လုပ် ဆောင်လျက်ရှိသည်။ တစ်နေရာရာ ကို အတူသွားကြလို့ရသောက်ချင် လျှင် ရေသန့်ဘူးပြေးဝယ်သူက သူမ ဖြစ်၏။ ရေသန့်ဘူးဖောက်ပေးသူက လည်း သူမဖြစ်၏။ သူမငှားနေသည့် အိမ်မှာ မီးချောင်းဆင်တာ၊ မီးဖိုပြင် တာ၊ ဖြူးပျက်တာစသည့် ကိစ္စအဝဝ ကို သူပဲသိ၊ သူပဲတတ်ဖြစ်အောင် လေ့လာထားတာ ကိုယ်တိုင်လုပ် ဆောင်တတ်သေးတာမို့ ကျွန်တော့် မှာ အသေးအမွှားကစလို့ ဘာ ကလေးမှလက်စွမ်းပြကူညီခွင့်မရ ချေ။ သူမရှေ့မှာ “ကိုယ်ဘာကူညီ ရမလဲဟင်”၊ “အကူအညီလိုရင် ကိုယ့် ကိုပြောနော်”ဟုသွားပြောလို့ကတော့ ကိုယ်သာပေါကြီးဖြစ်သွားပေမည်။

သူမကအလုပ်ကိုမနားတမ်း လုပ်နိုင်သူလည်းဖြစ်သည်။ သင်တန်း ပေါင်းစုံတက်ရ၊ အချိန်ပိုင်းအလုပ်၊ အချိန်ပြည့်အလုပ်နှင့်ဒီကြားထဲ စိန် ပွဲစား၊ ကားပွဲစားဆိုတာမျိုးကြုံရင် ကြုံသလိုလုပ်သေးသည်။ ပင်လည်း ပင်ပန်း၊ အိပ်ရေးတွေလည်းပျက်ကာ မျက်ကွင်းဟောက်ပက်ကျနေလို့ ချစ်သူရှေ့မှာ အလှပျက်နေမှာကို လည်း မစိုးရိမ်တတ်ချေ။ ပြီးတော့ သူမက ချုံးချုံးကျနေသော အခြယ် အသကင်းသည့်မျက်နှာနှင့်ကျွန်တော့် ကို ပြောသေးသည်။

“ကိုရဲ့..ကျွန်မတို့လက်ထပ် တဲ့အချိန်ကျရင် တိုက်ခန်းလေး တစ်ခန်းတော့ အပိုင်ရှိမှဖြစ်မှာသိ လား။ အဲ့ဒါကြောင့်ကျွန်မအရမ်းကြိုး စားနေတာ။ ကျွန်မပိုက်ဆံစုထား တာလည်း တော်တော်များနေပြီ။ ပွဲခဆိုတာအမြဲမရနိုင်ပေမယ့် ရရင် လည်း မြိုးမြိုးမြက်မြက်ပဲမဟုတ် လား။ သိပ်မကြာခင် ကိုယ်ပိုင်စီးပွား ရေးလေးတစ်ခုတော့ စမှဖြစ်မယ်။ သူများဝန်ထမ်းချည်းလုပ်နေရင် ကြီးပွားဖို့လမ်းမမြင်ဘူး”

သူမက အဲဒီလိုပြောတော့ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ယောက်ျားတစ် ယောက်ကဘာသွားလုပ်ရမည်နည်း။ သူမက ကျွန်တော်နဲ့လက်ထပ်ပြီးတဲ့ အခါ သူမကပဲလုပ်ကိုင်ရှာဖွေကျွေး မွေးတာဝန်ယူတော့မည့်ပုံမျိုး အရာ ရာကို စွမ်းဆောင်ပြချင်နေသည်။

တကယ်လည်းစွမ်းဆောင်နိုင် သူကြီးမို့ သိပ်မကြာခင် ဂျပန်ဒိုမက် စတစ်တီဗွီတွေကို ဈေးသက်သာသာ နှင့်ဝယ်ကာ ရပ်ကွက်ထဲမှာတီဗီဂိမ်း ဆိုင်၊ စာအုပ်ငှားဆိုင်၊ ခွေငှားဆိုင် လေးဖွင့်! စလို့ တဖြည်းဖြည်း ကြီးမားကျယ်ပြန့်လာကာ အင်တာ နက်ကဖေးဆိုင်လေးပါဖွင့်နိုင်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

သူမက အောင်မြင်လေတော်လေ၊ ထက်လေကျွန်တော့်မှာ သိမ် ငယ်စိတ်ကိုခံစားရလေဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း သူမကိုသာချီးမွမ်းစကားတွေတွင်တွင် ပြောလျက်ရှိသည်။

“ခင်ယုယကအရမ်းထက်တယ် နော်။ ဒါတောင်မှ သူ့မှာဘာကျော ထောက်နောက်ခံမှမရှိဘဲတစ်ယောက် တည်းကျုံးရုန်းကြိုးစားရင်းအဆင်ပြေ လာတာ။ ဒါတောင်မှသူကနယ်က တက်လာတာတဲ့။ နယ်ကမို့လို့သာ ပဲ”

အဲဒီလိုအပြောမျိုးတွေက လည်း ကျွန်တော့်မာနနဲ့သိက္ခာကို ထိခိုက်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော်က ဖြင့် မိဘအသိုက်အဝန်းတောင့်တဲ့ ရန်ကုန်သားသာဆိုတယ်။ ခုအရွယ် ထိ ဘာမှဟုတ်တိပတ်တိဖြစ်မလာ သေး။ တစ်နေ့တစ်နေ့ထမင်းချိုင့် ကလေး ဆွဲကာ ရုံးတက်နေရတုန်း။ အားရင် သူငယ်ချင်းတွေနှင့်

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ကာ ဟိုးဟိုး ဟားဟားအပြောများတုန်း၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ညတွေကို ဘောလုံးပွဲ
တွေကဝါးမျိုထားတုန်း။ ကျွန်တော့် မိဘတွေက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ် ဖို့အရင်းအနှီးထုတ်ပေးမယ်ပြော
လည်း ကျွန်တော်က လုပ်ချင်ကိုင် ချင် ဦးဆောင်ချင်စိတ်မရှိတာမို့ ငြင်း ပယ်မိတုန်း။ အဲဒီလို ကျွန်တော်က
ဘဝကိုဝါးတားတား ဖြတ်သန်းနေ ချိန်မှာ သူမရဲ့ဘဝကတော့ တဖြည်း ဖြည်းထင်းလင်း တောက်ပလာခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

အမြဲတမ်းမျက်နှာကလေး မော့ချီကာ တောက်ပစူးရှသော မျက်ဝန်းများဖြင့်လူတကာကိုလွှမ်း
လွှမ်းမိုးမိုးကြည့်တတ်သော၊ သင် တန်းပေါင်းစုံတက်ကာ ပညာရပ်များ စွာကို လောဘတကြီးသင်ယူနေ
တတ်သော၊ စီးပွားရေးလာဘ်မြင် အကွက်မြင်ကာ ဘယ်ကိစ္စမဆိုလှစ် ခနဲနေအောင်ပါးသော၊ နေရာတကာ
ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုလိုကာ တာဝန်ယူ စိတ်လည်းအပြည့်ရှိသော သူမလို ချစ်သူတစ်ယောက်အနားမှာနေရ
သောယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝ ဟာ ဘယ်လောက်ဆိုးသလဲဆိုတာ ယောက်ျားချင်းမှသာနားလည်နိုင်ပါ
လိမ့်မည်။

သူမက အောင်မြင်လေ၊ ကျွန်တော်ကသိမ်ငယ်လေ။ တဖြည်း ဖြည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့
အခန်းကဏ္ဍမှုန်ဝါးပျောက်ဆုံးလာ ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသေးကျဲ့လာ သည်ဟုတောင်ခံစားရသည်။ သူမ ကို
မိန်းမတစ်ယောက်ဟုသတ်မှတ် လို့မရတော့သောအခါ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေလည်းဆိတ်သုန်းပျောက်
ပျက်သွားရတော့သည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က သိပ် အညံ့စားလူတစ်ယောက်မဟုတ်ခဲ့ပေ မယ့် သူမနဲ့ယှဉ်လိုက်တိုင်း စုတ်ပြတ်
သပ်အောင် ညံ့ထွက်သွားလေ့ရှိ သည်။ သူမနှင့်ယှဉ်လိုက်လျှင် သူမ က ထင်းလင်းဝင်းပနေပြီးကျွန်တော်
က သေးနပ်မှုန်ကုပ်လာသည်။

သူမနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့် မှာဘာတာဝန်ယူစရာမှလည်းမရှိခဲ့ ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ငွေစုစရာလည်း မလို
(သူမစုထားတာပြည့်တောင် ပြည့်တော့မည်တဲ့)။ သူမနှင့်မင်္ဂလာ ဆောင်ပြီး အတူနေရန်တိုက်ခန်းဝယ် ဖို့
ကြိုးစားစရာလည်းမလို (သူမက အပျိုဘဝနှင့်ပင် တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်ထားနိုင်ပြီတဲ့)။ စီးပွားရေး
အတွက် ပူပင်စရာလည်းမလို (သူမ က ဝင်ငွေကောင်းသောလုပ်ငန်းတစ်
ခုခုကိုထူထောင်အောင်မြင်နေပြီတဲ့)။ သူမကို လက်ဝတ်လက်စားဝယ်ပေး ဖို့လည်းမလို (သူမက
ခုကတည်းက အမြော်အမြင်ကြီးကြီးနှင့်လက်ဝတ် ရတနာတွေဝယ်စုနေပြီတဲ့)။

သူမက ယောက်ျားတစ်ယောက် ရဲ့ဖြစ်တည်မှုကို ထိုအခြေအနေများ ဖြင့် ဖျက်ဆီးလျက်ရှိသည်။ သူငယ်
ချင်းတွေကတော့ပြောကြသည်။

“မင်းကွာ..ဘယ်လောက် တာဝန်ပေါ့လဲ။ ရယ်ဒီမိတ်ပဲ။ ဒါမျိုး ရတာ မင်းရဲ့အင်မတန်ထူးတဲ့ကံ ကြောင့်ပဲ”
ကျွန်တော်ကတော့အဲဒီလို မထင်ပါ။ နေမကောင်းလို့မှ ကိုယ့် လက်မောင်းပေါ်လာမှေးမှိဖို့စိတ်ကူး မရှိသော
မိန်းမတံခွန်လူရည်ချွန်မျိုး ရဲ့အနားမှာတစ်သက်လုံးနေသွားဖို့ စိတ်ကူးရင်းနဲ့တောင် စိမ့်တုန်အောင်
ကြောက်လာသည်။

ကျွန်တော်က သူမကို လမ်းခွဲ စကားပြောတော့ သူမက ကြေကွဲ သော်လည်းစူးရှသောမျက်ဝန်းများ ဖြင့်
ကျွန်တော့်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း မေး သည်။

“အကြောင်းပြချက်ကဘာလဲ”

“မင်းက ငါ့ကိုယောက်ျား တစ် ယောက်အဖြစ် ဖြစ်တည်ခွင့်မပေးခဲ့ လို့ပဲ”

(၂)

ကျွန်တော့်ရဲ့ဒုတိယချစ်သူမှာ တော့ အားငယ်ရိပ်သမ်းသော မျက် ဝန်းညိုညိုလေးတွေရှိသည်။
ကျွန်တော့်အပေါ်အလုံးစုံမှီခိုကိုးစား လိုစိတ်ရှိသည်။ ဘယ်ကိစ္စမဆို မျက်နှာငယ်လေးနှင့်နောက်ယို့နေတာ
ကျွန်တော့်ကိုသာ ရှေ့တန်းတင် ဦးဆောင်စေတတ်သူလည်းဖြစ်သည်။
သူမက သူမရဲ့အိတ်ကလေးမှာ အရုပ်ကလေးပါသောသေ့ချိတ် ကလေးတပ်လျှင်တောင် “ကိုကို
ဝတီမလုပ်တတ်ဘူး။ ကိုကို လာချိတ် ပေး”ဟု မူနဲ့နဲ့လေးဆိုတတ်၏။ “ကိုကိုရေ..ရေဆာတယ်။ ရေသန့်

ဘူးသွားဝယ်ပေးကွာ”ဟုခိုင်းတတ်၏။ ဘတ်စ်ကားတိုးစီးကြလျှင်ကျွန်တော့် အင်္ကျီစကိုဆွဲကာ နောက်မှယိုယို ကလေးလိုက်တတ်၏။ ကျွန်တော် ဦးပေးသောနေရာမှာ အပြေးအလွှား သွားထိုင်တတ်၏။ ထမင်းစားလျှင် တောင် အရိုးကလေးနှင့်ပေးပါဦးဟု ဆိုတတ်၏။ သူမလိုချင်သော အင်္ကျီ၊ ကလစ်၊ ဖိနပ်၊ အိတ်၊ ရေမွှေးအစရှိ တာတွေ တွေ့ပြီများဆို ကျွန်တော့် လက်ကို အသကုန်လှုပ်ယမ်းကာ “ကိုကိုရှေ့ဝယ်ပေးကွာ၊ ဝယ်ပေးကွာ”

ဟု ပူဆာတတ်သေး၏။ ပြီးတော့ သူမ မကြာခဏညည်းညူ တတ်သည့်စကားလုံးလေးတွေကို နားထောင်ကြည့်ပါဦး။

“ကိုကိုရှေ့ဝတီတို့လက်ထပ် ပြီးရင် ဘယ်သူ့အိမ်မှလိုက်မနေကြေး နော်။ အိမ်ငှားပြီးတော့လည်း မနေ ချင်ပါဘူး။ ဝတီတို့အခန်းပိုင်လေးနဲ့ နေရအောင်တော့ကြိုးစားပေးပါ ကိုကိုရယ်နော်...”

“ကိုကိုရှေ့ဘတ်စ်ကားစီးရ တာ အရမ်းပင်ပန်းတာပဲနော်။ ကိုကို့ လက်ကိုဆွဲပြီး တိုးစီးနေရလို့သာ ပင်ပန်းတဲ့ဒဏ်ကိုခံနိုင်နေတာ။ နောက်မို့ဆို မလွယ်ဘူးသိလား။ ဝတီ တို့ဘတ်စ်ကားတိုးစီးရတဲ့ဘဝက လွတ်အောင်လုပ်ဖို့က ကိုကို့တာဝန် ပဲနော်”

“ကိုကိုရှေ့ ဝတီဘဝမှာ ကိုကို မရှိတော့ရင်ဘာဖြစ်သွားမလဲဆိုတာ တွေးတောင်မတွေးရဲဘူးသိလား။ ကိုကို့ကြောင့်သာဘဝမှာနေရကျိုး နပ်တယ်ထင်တာပဲ”

သူမက အဲဒီလိုပြောလေ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ယောက်ျားဘဝဖြစ်တည် မှုက ပိုပြီးကြီးကျယ်လာလေ။ ကြီး စားချင်စိတ်၊ တာဝန်ယူချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာလေ။

ကျွန်တော့်မှာ သူမ လိုချင်တာ လေးတွေ ဝယ်ပေးနိုင်ဖို့ပိုက်ဆံစုရ၊ အလုပ်ကြိုးစားရနှင့်အားကိုးရကျိုး နပ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက် အဖြစ် ခိုင်ခိုင်မာမာရပ်တည်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ရသည်။

ထစ်ခနဲဆိုအားငယ်ဝမ်းနည်း ကာ မျက်ရည်ကလေးခိုတွဲမို့နဲ့လာ သော သူမနံ့ဘေးက ကျွန်တော့်ရဲ့ အရည်အသွေးတွေဟာ ရှိရင်းစွဲထက် ပို၍တောက်ပြောင်လာသည်။ နဂိုက သိပ်တော်လှသူမဟုတ်ပေမယ့် သူမ နှင့်ယှဉ်လိုက်တိုင်း ကျွန်တော်က ဧရာမ မဟာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ဖြစ်သွား တတ်သည်။ ဒီလိုဘဝမှာ ကျွန်တော် တော်တော်ပျော်ပါသည်။

ကျွန်တော် သူမနှင့်လက်ထပ် ဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေက ရှုတ်ချကြသည်။

“မင်း ကောင်မလေးက ခပ်ညံ့ ညံ့လေးပါကွာ။ သူ့နားနေမယ့်လူကို အမြဲဝန်ပိနေစေမယ့်သူမျိုး” သူငယ်ချင်းတွေက ဘာပဲ ပြောပြော ကျွန်တော်ကတော့ ခပ်ညံ့ ညံ့ပဲကြိုက်ပါသည်။

x x x x x

ပထမချစ်သူ

လူတွေက ကျွန်မကိုသိပ်တော် တာပဲလို့ ပြောကြတယ်။

တကယ်တော့ကျွန်မကညံ့ပါ တယ်။

ကျွန်မက စီးပွားရှာတဲ့နေရာမှာ သာ သိတာတတ်တာများပေမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို တော့ ဘာမှနားမလည်ခဲ့တဲ့နလပိန်း တုန်းပါ။

ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ချစ်သူအတွက် ‘စေတနာ’တွေပဲရှိတာပါ။ မပင်ပန်း စေချင်တဲ့စေတနာ၊ ဝန်မပိစေချင်တဲ့ စေတနာတွေနဲ့အရာရာကို ကျွန်မပဲ ကျိုးလုပ်ရင်း ပင်ပန်းခံခဲ့မိပါတယ်။ ပိစိညှောက်တောက်ကိစ္စလေးတွေနဲ့ လည်း သူ့ကိုစိတ်မရှုပ်စေချင်ဘူး။ အလေးအမြတ်တန်ဖိုးထားလွန်းလို့ မဟုတ်ပါလေး၊ ဟုတ်ပါလေးကိစ္စ လေးတွေအတွက် မခိုင်းရက်ခဲ့ဘူး။ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်လာရင် ဝန်လေး ပင်ပန်းမှုတွေမပါဘဲ အချစ်ချည်း သက်သက်သာ ခံစားစေလိုတာ လည်း ကျွန်မရဲ့စစ်မှန်တဲ့စေတနာ မေတ္တာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ သူကဘာကြောင့်မှန်း မသိဘဲ ကျွန်မကိုစွန့်ပစ်ထွက်ခွာ သွားခဲ့တယ်။ သူ့ကိုကျွန်မက ယောက်ျားတစ်ယောက်အဖြစ် ဖြစ် တည်ခွင့်မပေးလို့ဆိုတဲ့အကြောင်းပြ ချက်နဲ့ပေါ့။

အဲဒါဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။

ခုထိကျွန်မစဉ်းစားမရသေး ဘူး။
အဲဒါကြောင့် ကျွန်မက ညံ့ တယ်လို့ပြောတာပေါ့...။

x x x x x

ဒုတိယချစ်သူ

လူတွေက ကျွန်မကို ခပ်ညံ့ညံ့ မိန်းမလို့ဆိုကြတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်မက မညံ့ပါဘူး။
ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ကိုယ့်အနားမှာအမြဲရှိနေဖို့ဘယ်လို ဆွဲဆောင်ထားရမလဲဆိုတာ ကျွန်မ
ကောင်းကောင်းနားလည်တယ်။

ယောက်ျားတွေကို ဆွဲဆောင် ထားနိုင်ဖို့အတွက်အခြေခံအချက် တစ်ချက်ပဲလိုအပ်တယ်။
အဲဒါ သူတို့ရဲ့အတ္တကိုဖွံ့ဖြိုး စည်ပင်လာအောင်ပြုစုပျိုးထောင် ပေးခြင်းပဲ။ ပျိုးထောင်ရမယ့်နည်း
လမ်းအဖြာဖြာကတော့...။

၁။ အားကိုးတကြီးအကြည့်ကလေး တွေနဲ့ကြည့်တတ်ရမယ်။

၂။ အရာရာသိနားလည်ပေမယ့် ဘာမှမသိနားမလည်သယောင် ဟန်ဆောင်တတ်ရမယ်။

၃။ ကိုယ်ကဦးဆောင်နိုင်တဲ့ကိစ္စတွေ မှာလည်း သူတို့ကိုရှေ့တန်းတင်တတ် ရမယ်။

၄။ သူတို့ကိုသွားပြီး ဆရာကြီးမလုပ် နဲ့၊ အမြင်ကတ်ခံရမယ်။

၅။ သူတို့က ဆရာကြီးလုပ်နေတာကို လည်း ‘သိသားပဲ’စတိုင်သွားမဖမ်းနဲ့။ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ‘ဟင်..
ဟုတ်လား၊ ‘ဟယ်..ဒီလိုလား၊ ‘အို ..အစကလုံးဝမသိဘူး’ဆိုတာမျိုး ဖော်လိုလေးတွေလိုက်လိုက်ပေးရင်း
သူတို့အတ္တကိုရေလောင်းပေးနိုင်ရ မယ်။

၆။ ကိုယ်လုပ်တတ်တဲ့ကိစ္စတွေကို မလုပ်တတ်ဘူးပြောပြီး မကြာခဏ ခိုင်းခိုင်းပေးရမယ်။

၇။ ကိုယ့်ဘာသာစဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင် တဲ့ကိစ္စလေးတွေကို သူတို့နဲ့မကြာ ခဏတိုင်ပင် အကြံတောင်းတတ်ရ
မယ်။

၈။ အရေးကြီးဆုံးနဲ့နောက်ဆုံး အချက်ကတော့ ကိုယ့်ဘဝမှာသူမရှိ လို့ လုံးဝမဖြစ်ဘူးဆိုတာကို သူတို့
ဦးနှောက်ထဲ အသည်းထဲ စွဲနစ်နေ အောင် တဖွဖွပြောနေဖို့ပါပဲ။

ဒီလိုနည်းလမ်းတွေနဲ့ ကိုယ့်ဘဝ မှာ သူမရှိလို့မဖြစ်ဘူး။ သူသာလျှင် အားကိုးရာအရှင်သခင်ဆိုတဲ့အသိကို
သူတို့ရင်ဘတ်ထဲစိုက်ဝင်စွဲမြဲနေအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ဖို့လိုတယ်။

ဒါ ယောက်ျားဆိုတဲ့အမျိုး အစားတွေကို ဆွဲဆောင်ထားနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေပဲ။

အဲဒီနည်းတွေနဲ့ပဲ ကျွန်မကို စွမ်းစွမ်းတမံရှာကျွေးမယ့်ယောက်ျား တစ်ယောက်နဲ့လက်ထပ်နိုင်ခဲ့ပြီလေ။

အဲဒါကြောင့်ကျွန်မက မညံ့ဘူး ပြောတာပေါ့...။

ပုညခင်